

středků nebo snahy jich nabýti ani nebyl vyslechnut podle protokolů, na něž se odvolal při hlavním přeličení. Odsuzující výrok spočívající na podkladě tak kusém je stížen zmatky podle čís. 5 a 9 a) § 281 tr. ř. uplatněnými stížnostmi. Bylo proto stížnosti v tomto směru podle § 5, odst. 1 zákona čís. 3/1878 ř. z. za souhlasu generálního prokurátora vyhověti.

Čís. 5753.

Způsobilstv činu vzbuditi veřejné pohoršení (§ 516 tr. zák.) je tu jen tenkrát, byl-li smilný čin spáchán, byť i ne veřejně, tedy přece na místě snadno přístupném a za okolností, že mohl býti snadno pozorován třetí osobou a že si pachatel musil býti vědom možnosti, že se o činu doví větší počet lidí; tomu tak není, byl-li smilný čin spáchán na domě osobě v uzavřené kuchyni, po případě ve sklepě.

(Rozh. ze dne 21. listopadu 1936, Zm II 514/36.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl zmatečné stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Novém Jičíně ze dne 18. srpna 1936, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným přestupkem podle § 516 tr. z., zrušil napadený rozsudek ve výroku o vině obžalovaného a v důsledku toho i ve výroku o trestu a výrocích s tím souvisejících a zprostil ho podle § 259, čís. 2 tr. ř. obžaloby, že smilnými činy, a to ve dnech 1935 ve sklepě, snaživ se zvednouti A. M. sukně, a v únoru 1935 v bytě, svaliv A. M. na postel, chytiv ji za prsa a zvednuv ji sukně, mravopochestnost a stydlivost urazil hrubě a způsobem budícím veřejné pohoršení, čímž se prý dopustil přestupku proti veřejné mravopochestnosti podle § 516 tr. z.

Z d ů v o d ů:

Zmatečná stížnost obžalovaného napadá rozsudek nalézacího soudu, pokud jím byl obžalovaný uznán vinným přestupkem proti veřejné mravopochestnosti podle § 516 tr. z., uplatňujíc důvody zmatečnosti podle čís. 4 a 9, lit. a) § 281 tr. ř.

Podle ustálené judikatury nejvyššího soudu nevyžaduje skutková podstata přestupku podle § 516 tr. z., aby bylo veřejné pohoršení opravdu vzbuzeno, nýbrž stačí způsobilstv je vzbuditi. Tato způsobilstv je však opodstatněna jen tenkrát, spáchán-li byl čin smilný, byť i ne veřejně, tedy přece na místě snadno přístupném a za okolností, že snadno mohl býti pozorován třetí osobou; po subjektivní stránce vyžaduje zákon, aby si pachatel musil býti vědom možnosti, že se o činu doví větší počet lidí.

Vychází-li se však ze skutkových zjištění rozsudku, že k činům obžalovanému za vinu kladeným došlo jednak v kuchyni, jejíž dveře byly zavřeny, jednak ve sklepě, tedy v obou případech v soukromých místnostech veřejně nikoli přístupných, nelze schváliti závěr nalézacího

soudu, že si obžalovaný musel býti vědom, že při činu s n a d n o mohl býti pozorován třetí osobou, obzvláště když osoby v úvahu přicházející byly zaměstnány svými pracemi mimo uvedené místnosti. Ani jinak nebylo zjištěno, ani nevyšlo v řízení najevo nic, z čeho by byl musil obžalovaný předpokládati, že se o jeho činu snadno dozví větší počet lidí. Z toho plyne, že na základě zjištěných skutečností není dána subjektivní složka skutkové podstaty přestupku podle § 516 tr. z., pročež bylo odůvodněné zmateční stížnosti obžalovaného podle § 5, odst. 2 zák. čís. 3/1878 ř. z. ve znění zákona čís. 56/1935 Sb. z. a n. vyhověti v zasedání neveřejném, napadený rozsudek zrušiti jako zmatečný a obžalovaného ihned podle čís. 2 § 259 tr. ř. zprostiti obžaloby pro přestupek podle § 516 tr. z.

Čís. 5754.

Nejde o vymáhanie majetkového prospechu a tedy ani o vydieračstvo v smysle § 350 tr. zák., hrozila-li pachateľka poškodenému oznámením v tlači a jeho kárnej vrchnosti, nebude-li s ňou pokračovať v do-savádnom pomere alebo nevstúpi-li s ňou v sňatok; čin pachateľky je však prestupkom útisku podľa § 1 zákona čís. 309/1921 Sb. z. a n.

Zločinu podľa § 353, čís. 1 tr. zák. sa dopustí len ten, kto priamo vyhráža spôsobením značnej majetkovej škody; táto vyhrážka môže byť len vtedy vážna, má-li pachateľ možnosť takúto škodu skutočne spôsobiť.

(Rozh. zo dňa 21. novembra 1936, Zm III 296/36.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti J. A. a spol., obžalovanými z prečinu pokusu zločinu vydieračstva, 1. vyhovel zmätočnej sťažnosti náhradného súkromného žalobcu K. P., uplatnenej z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 a) tr. p., zrušil rozsudok odvolacieho súdu z tohoto dôvodu zmätočnosti dotyčne obžalovanej J. A., a uznal ju vinnou prestupkom útisku podľa § 1 zák. čís. 309/1921 Sb. z. a n., ktorý spáchala tým, že vo svojich dopisoch zo dňa 24. marca 1934 a 3. mája 1934 hrozila kapitánovi K. P. uverejnením v tlači a oznámením u kárneho výboru, keď si ju nevezme za manželku, tedy hrozila niekomu ujmu na cti, chcúc tým bezprávne na ňom vynútiť, aby niečo konal; 2. zamietol zmätočnú sťažnosť obžalovanej V. A.; 3. z úradnej povinnosti z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, č. 1 b) tr. p. zrušil rozsudky oboch nižších súdov v časti vzťahujúcej sa na obžalovanú V. A., a to čo do kvalifikácie, a kvalifikoval čin tejto obžalovanej ako pokus prečinu vydieračstva podľa §§ 65, 350 tr. z.

Z d ô v o d o v:

Proti rozsudku odvolacieho súdu náhradný súkromný žalobca K. P. ohlásil zmätočnú sťažnosť z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 a) tr. p., a to dotyčne obžalovanej J. A.; ďalej ohlásila zmätočnú sťažnosť